

Ломачинская И.А.

Ольшевская А.В.

Одесский национальный университет имени И.И. Мечникова

ЭКСПАНСИЯ БАНКОВСКИХ УЧРЕЖДЕНИЙ ФРАНЦИИ НА ГЛОБАЛЬНОМ РЫНКЕ БАНКОВСКИХ УСЛУГ

Резюме

Определены направления экспансии банковских учреждений Франции на глобальном рынке банковских услуг и их место в развитии международного банковского дела. Исследовано влияние европейской интеграции, мирового финансового кризиса 2008 г., долгового кризиса Еврозоны на бизнес-стратегии крупнейших французских банковских групп, эффективность их функционирования, устойчивость банковской системы Франции. Осуществлен анализ особенностей экспансии французских банковских учреждений в украинскую банковскую систему. Предложены рекомендации относительно дальнейшей политики развития французских банковских групп в контексте обеспечения устойчивости и эффективности национальной банковской системы в условиях евроинтеграции и глобализации.

Ключевые слова: банковские учреждения, банковская система, экспансия, глобальный рынок банковских услуг, Франция

Lomachynska I.A.

Olshevska A.V.

Odessa I.I. Mechnikov National University

EXPANSION OF FRENCH BANKING INSTITUTIONS AT THE GLOBAL BANKING MARKET

Summary

The article analyzes the directions of the expansion of French banking institutions in the global banking services market and their place in the context of international banking development. The research of the influence of European integration, global financial crisis of 2008, Eurozone debt crisis on the business strategies of the largest French banking groups, on the effectiveness of their functioning and on the stability of French banking system was carried out. The specific features of the expansion of French banking institutions into the Ukrainian banking system were analysed. Recommendations are provided for further policy development of French banking groups in the context of ensuring the sustainability and efficiency of the national banking system in conditions of European integration and globalization.

Key words: banking institutions, banking system, expansion, global banking services market, France.

УДК 330.1:330.341:37

Поляков М. В.

Национальный университет водного хозяйства та природокористування

УДОСКОНАЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ЯК ПЕРЕДУМОВА СТАНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ СВІТОВОГО ДОСВІДУ

У статті обґрунтовано необхідність і переваги більш широкого використання інформаційно-комунікаційних технологій у сфері знань. Сформульовано пропозиції щодо створення Національної інноваційної мережі та інших інформаційних систем для забезпечення науки та підтримки інновацій. Роз'яснено міжнародний аспект функціонування й удосконалення такої інформаційної інфраструктури як передумова становлення економіки знань.

Ключові слова: економіка знань, інформаційна інфраструктура, інформаційна система, Інтернет, міжнародне науково-технічне співробітництво.

Постановка проблеми. Одним із варіантів розуміння економіки знань (ЕЗ) є представлення її як більш високого ступеню розвитку національних господарств. Перехід до нового рівня, незважаючи на складність економічної ситуації, є актуальним і для України. Більше того, концепція ЕЗ за комплексного її розуміння може виступити основою для прискореної модернізації країни, побудови нових продуктивних сил, заснованих на ефективній науці, сучасних технологіях і продуктивному підприємстві.

Одним із базових елементів ЕЗ як нового типу економіки виступають інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ). Вони інтегрують і забезпечують функціонування всіх інших елементів: науки,

освіти, інноваційних систем, високотехнологічного виробництва та інтелектуального підприємництва. ІКТ дають змогу підвищити рівень інформатизації, інтенсифікувати комунікації, оптимізувати організаційні моделі, пришвидшити процеси, скоротити витрати. Однією з найбільших переваг, яку надають ці технології, є створення якісно нових умов для отримання, циркуляції і використання знань. Ураховуючи вищезазначене, обов'язковою передумовою становлення ЕЗ в Україні, як і в будь-якій іншій країні, є вдосконалення інформаційної інфраструктури, яка забезпечує функціонування всіх складників такої економіки.

Нині розпочався етап глибоких перетворень у світовому господарстві, пов'язаних із перехо-

дом до постіндустріального суспільства та ЄЗ. У зв'язку із цим можна очікувати зміни всієї світогосподарської системи. Зокрема, підвищується рівень інформатизації всіх форм міжнародних економічних відносин, що прямо стосується і складників ЄЗ, тому на вдосконалення інформаційної інфраструктури на національному рівні у багатьох сферах значно впливає міжнародний аспект. Його врахування важливе як із погляду внутрішніх перетворень, спрямованих на становлення ЄЗ, так і для розвитку зовнішніх зв'язків у сфері науки, освіти та інновацій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

В основу даної статті покладено теоретико-методологічні розробки щодо побудови ЄЗ, які закладені у роботах: Г. Беккера, П. Друкера, С. Кузнеця, Ф. Махлупа, Д. Норта, р. Солоу, Ф. фон Хайєка, Т. Шульця, Й. Шумпетера, К. Дж. Ерроу та ін. Праці цих видатних економістів підтверджують неможливість розвитку економіки без урахування фактору знань та створення умов для їх інтенсивного отримання, розповсюдження і використання.

Проблематика і стратегічне бачення переходу України до ЄЗ представлені в роботах провідних вітчизняних учених-економістів, серед яких: О. Амоша, А. Гальчинський, В. Геєць, А. Гриценко, Д. Лук'яненко, Б. Маліцький, О. Попович, В. Семиноженко, С. Сіденко, В. Соловійов, Л. Федулова, А. Філіпенко, І. Ханін, М. Якубовський та ін.

З'явилася низка досліджень, присвячених використанню можливостей ІКТ у сучасній економіці, зокрема для побудови економіки знань, інноваційної економіки, інформаційного суспільства, інформаційної та мережевої економіки. Усі ці моделі і концепції переплітаються в питаннях застосування ІКТ. Наприклад, це роботи А. Серенка [1], В. Пожухова [2], Т. Писаренка, Т. Кваші, Н. Березняка, О. Прудки [3], О. Скибуна [4].

Приєднуємося до поглядів І. Ханіна щодо інформаційно-технологічних передумов формування постіндустріального суспільства як концепції нової глобальної цивілізації [5]. Також потрібно підтримати погляди І. Ханіна щодо формування інформаційного простору національної економіки, враховуючи те, що воно розвиває вчення В.І. Вернадського [6]. Напрацювання І. Ханіна стали основою для розроблення пропозицій щодо вдосконалення інформаційної інфраструктури ЄЗ, розглядаючи це як частину цивілізаційного розвитку.

У роботі А. Філіпенка [7] відзначається розгортання глобалізації економіки та окреслено особливості сучасних форм економічного розвитку, які пов'язані з технологіями і раціоналізацією. Зокрема, автором розроблено алгоритм господарського прогресу України в глобалізованому світі.

Потрібно зазначити, що в останні роки почали з'являтися дослідження у сфері економіки знань із міжнародним аспектом, наприклад це роботи Д. Лук'яненка, О. Лук'яненка, О. Дорошенко [8], Г. Дугінця [9], С. Сардака, А. Самойленко [10]. Необхідність розвитку зовнішнього науково-технічного співробітництва обґрунтована в роботі В. Білозубенка [11]. Зокрема, у монографії визначено особливості інформаційного блоку інноваційної системи ЄС, що формує відповідний орієнтир інтеграції України у простір цього угруповання.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на зростаючу увагу до ЄЗ, ця концепція побудована досить фрагмен-

тарно. Роль ІКТ як інтегруючого та структуруючого елементу тільки починає усвідомлюватися, тому питання вдосконалення інформаційної інфраструктури, особливо у новому баченні ЄЗ, розглянуто недостатньо повно. Хотілося б звернути увагу на недостатність міжнародних досліджень у сфері ЄЗ та вдосконалення інформаційної інфраструктури, що нині є неприпустимим. Особливо це стосується України, яка має великий потенціал у ІКТ, є відкритою до світу та може зробити великий внесок у формування міжнародної інформаційної інфраструктури ЄЗ. Україні потрібно включатися у глобалізаційні процеси у сфері знань, поглиблювати співробітництво в науці, освіті, технологіях та інноваціях. Ураховуючи сучасні світові тенденції, це об'єктивно неможливо без спеціальної інформаційної інфраструктури, яка інтегрована у глобальний простір і дає змогу країні адаптуватися до нових умов.

Мета статті полягає у роз'ясненні міжнародного аспекту вдосконалення інформаційної інфраструктури під час переходу України до ЄЗ і формуванні практичних пропозицій у цій сфері.

Виклад основного матеріалу дослідження. Під інформаційною інфраструктурою розуміється сукупність технологій, методів, процесів і послуг, які забезпечують циркуляцію знань, сприяють їх ефективному отриманню та використанню. Чотирма основними складниками такої інфраструктури є: а) комунікаційний складник (мережеві технології); б) комп'ютерний складник (комп'ютери, програмне забезпечення, інтерфейси); в) інформаційний складник (контент, бази даних, аудіовізуальні продукти); г) інформаційні послуги.

Під міжнародним науково-технічним співробітництвом розуміється спільна діяльність з отримання та використання нових знань, обмін науковими результатами і технічним досвідом для вирішення соціальних, економічних, виробничих проблем.

Постановка в Україні стратегічного завдання переходу до ЄЗ вимагає забезпечення максимально вільної циркуляції знань, створення сприятливих умов для їх отримання і використання, для взаємодії бізнесу та науки. В Україні важливо зупинити деградацію науково-технічного потенціалу, запустити необхідні внутрішні ланцюжки практичного використання знань в економіці. Це змушує звернути увагу на можливості, які надаються сучасними ІКТ. Навіть враховуючи складну економічну ситуацію в Україні, значний ефект може дати побудова нового інформаційного середовища, де будуть максимально вільно циркулювати знання, забезпечуватися співробітництво і можливості для людського розвитку. Це стане основою для реформування науки та освіти, побудови нових продуктивних сил та інноваційної системи, розвитку підприємництва. За основу ми беремо ідеї В.І. Вернадського, а саме ідею ноосфери, бачення науки як колективної творчості вільних особистостей та продуктивної сили суспільства.

Можливості сучасних ІКТ доцільно використовувати для: 1) сприяння генерації нового науково-технічного і соціогуманітарного знання, перетворюючи їх на продуктивні інновації; 2) запровадження нових моделей організації інноваційних процесів, включаючи відкриті інновації; 3) запровадження нових механізмів та сприяння співробітництву у сфері НДДКР та інновацій; 4) створення більш ефективної системи науково-технічної інформації; 5) формування індустрії

збору й обробки даних для цілей науки, підприємництва та управління; 6) запровадження нових каналів просування інновацій. ІКТ ми розглядаємо як засіб інтенсифікації і фактор розширення можливостей, що має виступити альтернативою скороченню соціальних витрат і тотальній економії. ІКТ повинні бути орієнтовані на вирішення конкретних практичних проблем інтеграції, функціональності, використання нових організаційних моделей, надання послуг. Наявні системи (структури) можуть переводитися в онлайн-середовище та, відповідно, перетворюватися в організаційному та інституціональному аспектах з усуненням складних процедур, зниженням трансакційних витрат, забезпеченням масової комунікації та підвищенням рівня прозорості.

З погляду становлення ЕЗ хотілося б зупинитися на окремих пропозиціях у сфері науки та інновацій.

Однією з основ нового інформаційного середовища має стати створена Національна інноваційна мережа (НІ-мережа), яка слугуватиме механізмом підтримки процесу акумулювання знань і перетворення їх у інновації. Вона має орієнтуватися на всі види бізнесу (великий, середній і малий), інновацій та всі галузі, мати принаймні регіональні, галузеві і технологічні модулі. Для НІ-мережі принциповим є гнучка структура та диференційований підхід до суб'єктів та інновацій. Мережа, створюючи нові умови для комунікації та інформатизації, покликана об'єднати всіх суб'єктів інноваційної діяльності, виступити структурою партнерства бізнесу і науки, підтримуючи процеси кооперації і співробітництва. Головне – покращити доступ бізнесу до нових знань і зв'язати науку з реальним сектором. Основними функціональними блоками мережі повинні бути: 1) інноваційні проекти (національні, регіональні, галузеві та міжгалузеві); 2) інноваційний менеджмент; 3) інноваційні платформи як механізм співробітництва (відкритого і закритого характеру); 4) інвестиції в інновації.

Функціонування НІ-мережі має такі основні міжнародні аспекти: 1) підтримка українських заявників в отриманні іноземних патентів, надання допомоги у захисті інтелектуальної власності; 2) просування інноваційної продукції, розробок і послуг на світові ринки; 3) забезпечення комунікації з іноземними та міжнародними організаціями; 4) організація роботи над міжнародними проектами та участі в програмах; 5) створення міжнародних технологічних платформ; 6) підтримка взаємодії вітчизняних підприємців, експертів, науковців з різноманітними іноземними партнерами.

Гострою проблемою в Україні залишається дефіцит спеціальних структур, які мають забезпечувати і підтримувати інноваційну діяльність (технологічні та наукові парки, інкубатори бізнесу і технологій тощо). Більшість структур існують формально, тому їх частина (а саме функції) може бути перенесена до мережі Інтернет. У результаті буде сформовано інформаційну інфраструктуру сектору інновацій, яка може включати, наприклад: Інтернет-біржі інновацій, платформи для розміщення проектів і розробок, платформи краудсорсінгу, сервіси для роботи з даними, бази науково-технічної інформації, різні інформаційні портали для інноваторів, інформаційно-аналітичні сервіси (наприклад, у сфері патентування), підприємницькі веб-мережі тощо. Представлені в Інтернеті, такі системи із самого початку є гло-

бальними і відкритими (якщо це спеціально не обмежено) для міжнародних комунікацій, наприклад з інвесторами, підприємцями, різноманітними організаціями. На основі європейського досвіду доцільно створювати інформаційні системи, які будуть координувати інноваційну діяльність малих і середніх підприємств із виходом на міжнародний рівень.

Міжнародний аспект функціонування систем, які підтримують інновації, може проявлятися у такому: 1) створення дво- та багатосторонніх міжнаціональних або глобальних платформ для виникнення інноваційних мереж та інших комунікацій; 2) забезпечення взаємодії бізнесу та організацій із міжнародними програмами підтримки науки та інновацій, іноземною стартап-індустрією; 3) забезпечення доступу до зарубіжних джерел науково-технічної інформації; 4) просування розробок на міжнародному рівні; 5) правова підтримка та моніторинг.

У межах національного простору необхідно охоплювати ще два рівня підтримки інноваційної діяльності: регіональний та міський. У сучасних умовах і регіони, і міста напряму стають суб'єктами міжнародних економічних відносин, тому ІКТ можуть застосовуватися для підтримки їх участі у світогосподарських зв'язках, досягаючи інтенсивної комунікації.

Розглядаючи науку як основну сферу генерування знань, хотілося б зробити кілька зауважень. Співробітництво (кооперація) є принципово важливим для наукової продуктивності, причому між ученими різних галузей і практиками. У сфері наукового співробітництва основними соціальними структурами стають мережі та спільноти, що забезпечують взаємодію, співробітництво чи можуть виступати самостійним актором. Такі структури формуються у тому числі на міжнародному рівні, на основі спільних проблем, цілей та інтересів, цінностей, а також мають різну спрямованість (НДДКР та інновації) та механізми (програми, проекти, спеціальні організації, консорціуми, професійні об'єднання, неформальні мережі). Для забезпечення діяльності мереж і співтовариств можуть широко застосовуватися спеціальні інформаційні системи з функціями комунікації, організації, координації, обміну досвідом тощо.

Для інтенсивного генерування знань принципово важливими є умови для інтелектуальної діяльності, які можуть покращуватися за рахунок спеціальних інформаційних інструментів (наприклад, для формалізації знань, проектування процесів, управління, організації спільної роботи, формування баз знань, обробки даних, аналітики тощо). Крім того, існує потреба у набутті вченими нових компетенцій щодо використання ІКТ у науково-технічній діяльності.

Однією з найважливіших проблем є розвиток наукової комунікації, у тому числі на міжнародному рівні, де використання можливостей ІКТ є особливо доцільним. За рахунок різних інформаційних систем можуть створюватися моделі, які забезпечують різні види і форми комунікації (портали, соціальні мережі, системи спільної роботи, професійні медіа тощо). Особливо хотілося б звернути увагу на забезпечення неформальних, неорганізованих, незапланованих, «низових» комунікацій. У цій сфері також необхідно сприяти інкорпоруванню спільнот і формуванню наукових колективів, команд, що об'єднують учених і практиків. Використання ІКТ має розглядатися не тільки в інформаційному, але й в організаційному

аспекті. Створення нових інформаційних систем дасть змогу оптимізувати організаційні структури в науковому секторі, підвищити їх гнучкість і функціональність.

У контексті консолідації інфосфери національної науки представляється доцільним створення таких систем: 1) національні платформи для наукового співробітництва на рівні організацій та їх підрозділів (із поділом на галузеву приналежність та регіони); 2) галузеві платформи для проведення форсайтингу з функціями глобального моніторингу; 3) системи організації спільної роботи для наукових установ включно з автоматизованим робочим місцем і програми для управління; 4) автоматизовані системи роботи вчених, доповнені інструментами для інтелектуальної діяльності, джерелами науково-технічної інформації, додатковими послугами; 5) системи для об'єднання й організації роботи експертів; 6) бази знань, зокрема для освіти і створення експертних систем; 7) інтерактивні медіа. Частина цих систем може виходити на міжнародний рівень, забезпечуючи різні комунікації, участь у міжнародних проєктах, доступ до науково-технічної інформації.

Розглядаючи сучасні університети як глобальних акторів, інформаційна інфраструктура необхідна і для забезпечення інтернаціоналізації їх діяльності. Така інфраструктура може створюватися двома шляхами: на основі самостійних систем або суперсистем, які об'єднують університети в єдину структуру. У зв'язку із цим пропонується створення порталів університетського співробітництва з широким спектром напрямів (мобільність учених і студентів, спільні курси, стажування, інноваційні проєкти, співпраця з бізнесом).

Участь університетів у міжнародному науково-технічному співробітництві за рахунок ІКТ забезпечується за такими напрямками: 1) бази науково-технічної інформації (каталоги, бібліотеки тощо); 2) комунікація з патентними базами та відомствами; 3) асоціювання університетів; 4) створення та забезпечення функціонування дослідних консорціумів; 5) спільні дослідження, у тому числі форсайтингові; 6) інформаційні механізми комерційного і некомерційного обміну.

Розвиток глобалізації зробив можливим співробітництво бізнесу і науки на міжнародному рівні. У цій сфері інформаційні системи формуються залежно від предмету взаємодії (надання освітніх послуг, послуг із проведення НДДКР, консультування, продаж університетських розробок тощо). «Ядром» таких систем повинні стати механізми пошуку і встановлення контактів, майданчики для обміну знаннями (у тому числі купівлі-продажу), для відкритих інновацій, мережі для функціонування експертних спільнот.

Іншим самостійним видом систем у сучасній економіці є веб-додатки для пошуку висококваліфікованих фахівців, які володіють необхідними знаннями і можуть вирішити певні інтелектуальні завдання. В Інтернеті такі системи є глобально доступними. Водночас якісний пошук вимагає великого спектру достовірних даних. Їх акумулювання за вченими з різних країн набуває міжнародного аспекту, забезпечуючи інтеграцію соціальних мереж і систем науково-технічної інформації. Платформи для пошуку можуть доповнюватися біржами для представлення розробок і портфоліо, системами для консультування. Основною у цій сфері лишається проблема оцінки кваліфікації експерта.

Передбачаючи розвиток національного ринку знань, необхідно забезпечити його включення

у світовий ринок, що насамперед стосується інтеграції у глобальний інформаційний простір. Це може здійснюватися, наприклад, через спеціальні комерційні модулі вищезазначених систем або створення спеціальних торговельних майданчиків. У цій галузі, крім прямого просування розробок на світовий ринок, є необхідним додаткове інформаційно-аналітичне та правове забезпечення, що також може здійснюватися через Інтернет.

Усі вищезазначені системи можуть масштабуватися на інтеграційні групування, в яких бере участь Україна. Це стане основою багатостороннього співробітництва та секторальної інтеграції.

Одним з основних завдань у контексті глобалізації сфери знань є реформування національної системи науково-технічної інформації (НТІ). Ураховуючи завдання такої системи і проблеми підтримки її функціональності на необхідному рівні, доцільно прискорити процес інтегрування в міжнародні інформаційні системи (структури) і сферу співробітництва щодо обміну НТІ. У рамках міжнародних систем НТІ потрібно виділити декілька напрямів інтеграції, а саме: правові та технічні стандарти; технічні можливості обміну даними; фінансові аспекти доступу. Окремо слід розглядати включення у міжнародні бібліотечні і патентні системи, а також у міжнародні наукометричні бази даних. У межах процесу європейської інтеграції необхідно включитися у цифрові патентні бібліотеки European Patent Organization, а також гармонізувати правові основи захисту інтелектуальної власності. На національному рівні для патентно-інформаційної підтримки можливе створення спеціального центру, що займається розвитком міжнародного співробітництва.

Ураховуючи розгортання діяльності зі збору й обробки даних, у рамках розвитку інформаційної інфраструктури є необхідним відповідний блок, який нині виступає невід'ємною частиною Інтернет-економіки. У міжнародному аспекті розвитку індустрії даних потрібно виділити такі напрями: розвиток технічної інфраструктури; забезпечення інформаційної безпеки; інституціоналізація ринку даних; розвиток нового сегмента ринку праці (фахівці з обробки даних); реалізація інноваційних проєктів, пов'язаних з обробкою даних; розвиток Інтернету речей; інтеграція проєктів відкритих даних; підвищення якості захисту інтелектуальної власності у сфері даних. Концептуальною моделлю формування індустрії роботи з даними на національному і міжнародному рівні країн пропонується модель DI-простору, яка передбачає створення у комплексі необхідного правового забезпечення, стандартів і технічної інфраструктури у масштабах певних просторів.

Також інформаційна інфраструктура необхідна для нарощування експорту різних послуг, які можна надавати через Інтернет, насамперед комп'ютерних та інформаційних, освітніх, ділових послуг та ін. Окрім інфраструктури, важливими факторами є якість підготовки даних, удосконалення структур та інструментів обробки даних. Завдання держави полягає у створенні умов для підвищення рівня конкурентоспроможності послуг, підприємств і сектора у цілому. Передусім пропонується зосередитися на інноваціях, й у цьому зв'язку потрібно активізувати НДДКР, розробляти нові теоретичні парадигми й організаційні моделі, нарощувати інвестиції у знання.

Для прискореного інформаційної інфраструктури в Україні необхідна спеціальна стратегія (частково стратегічні документи прийняті, але

немає акценту на становленні ЕЗ) і заходи підтримки, засновані на оцінці проблем і постановці завдань із конкретними цільовими індикаторами. Інноваційна інфраструктура може стати особливою сферою державно-приватного партнерства (ДПП) для об'єднання ресурсів і зусиль. Як самостійні сторони повинні включитися наукові інститути та університети. Державна політика розвитку інформаційної інфраструктури також має міжнародний аспект, який охоплює представлені вище напрями.

У контексті вищенаведеного хотілося б акцентувати увагу на розвитку міжнародного науково-технічного співробітництва за рахунок створення різних інформаційних систем. Основними повинні стати: інформаційна система науково-технічного співробітництва з ЄС; інформаційна система науково-технічного співробітництва в рамках участі в інтеграційних угрупованнях (наприклад, ГУАМ); загальна інформаційна система науково-технічного співробітництва, яка охоплює всі країни, з якими укладено угоди у сфері науки та освіти. Такі системи можуть виконувати безліч функцій, забезпечуючи різні форми співпраці та організацію, координацію та моніторинг.

Висновки. Принциповою умовою становлення ЕЗ є максимально вільна і швидка циркуляція знань, що вимагає використання можливостей сучасних ІКТ та вдосконалення спеціальної інформаційної інфраструктури у сфері науки, освіти,

інновацій, виробництва та підприємництва. Насамперед потрібне створення Національної інноваційної мережі як основи нового інформаційного та комунікаційного середовища. Також пропонується: 1) розширення інформаційного блоку інноваційної інфраструктури; 2) створення платформ для наукового співробітництва та галузевого форсайтингу; 3) впровадження систем організації спільної роботи в науці та автоматизованих систем роботи вчених; 4) портали університетського підприємництва та інтеграції бізнесу і науки. Практично всі ці системи повинні враховувати необхідність розвитку зовнішніх зв'язків у науці, освіті та інноваціях. Це стосується й удосконалення національної системи НТІ, яка повинна забезпечувати абсорбцію знань із глобального середовища. Окремим напрямом є формування індустрії збору і обробки даних, де також необхідно активізувати міжнародне співробітництво. На рівні держави необхідна цілісна політика розвитку інформаційної інфраструктури з урахуванням міжнародного аспекту. Очікуючи активізацію міжнародного співробітництва у сфері знань, пропонується створення інформаційних систем науково-технічного співробітництва з ЄС та з іншими інтеграційними угрупованнями (наприклад, ГУАМ), а також загальної інформаційної системи зовнішнього науково-технічного співробітництва. Архітектуру цих систем планується запропонувати у наступних роботах за даним напрямом.

Список використаних джерел:

1. Серенко А.О. ІКТ та економіка знань в умовах переходу до інформаційного суспільства / А.О. Серенко // Теорія та практика державного управління. – 2012. – Вип. 3. – С. 130–138.
2. Пожув В.І. Інформаційно-комунікативні технології як один із найважливіших факторів формування інформаційного суспільства / В.І. Пожув // Гуманітарний вісник ЗДІА. – 2012. – № 49. – С. 5–16.
3. Інформаційне забезпечення інноваційного розвитку: світовий та вітчизняний досвід: [монографія] / Т.В. Писаренко, Т.К. Кваша, Н.В. Березняк, О.В. Прудка. – К.: УкрІНТЕІ, 2015. – 244 с.
4. Скибун О. Розвиток інформаційної інфраструктури в Україні: практичний аспект / О. Скибун // Університетські наукові записки. – 2015. – № 56. – С. 141–148.
5. Ханін І.Г. Інформаційно-технологічні передумови формування постіндустріального суспільства як концепції нової глобальної цивілізації / І.Г. Ханін // Ефективна економіка. – 2012. – № 9 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua>.
6. Ханін І.Г. Інституційні передумови функціонування інформаційного простору національної економіки: [монографія] / І.Г. Ханін. – Донецьк: АРТ-ПРЕС, 2012. – 270 с.
7. Філіпенко А.С. Глобальні форми економічного розвитку історія і сучасність / А.С. Філіпенко. – К.: Знання, 2007. – 670 с.
8. Лук'яненко Д. Імплементация парадигмы экономики знаний у стратегии национального экономического развития / Д.Г. Лук'яненко, О. Лук'яненко, О. Дорошенко // Міжнародна економічна політика. – 2013. – № 2(19). – С. 5–26.
9. Дугінець Г.В. Економічний суверенітет України в умовах становлення когнітивної економіки / Г.В. Дугінець // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності. – 2014. – Вип. 1(10). – Т. 1. – С. 159–164.
10. Сардак С.Е. Оцінювання стану інтелектуалізації національної економіки України в умовах глобалізації / С.Е. Сардак, А.О. Самойленко // Бізнес Інформ. – 2014. – № 12. – С. 19–24.
11. Білозубенко В.С. Інноваційна система Європейського Союзу: особливості формування та розвитку: [монографія] / В.С. Білозубенко. – Донецьк: ДонНУЕТ, 2012. – 456 с.

Поляков М. В.

Национальный университет водного хозяйства и природопользования

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ИНФОРМАЦИОННОЙ ИНФРАСТРУКТУРЫ КАК ПРЕДПОСЫЛКА СТАНОВЛЕНИЯ ЭКОНОМИКИ ЗНАНИЙ В УКРАИНЕ В КОНТЕКСТЕ МИРОВОГО ОПЫТА

Резюме

В статье обоснованы необходимость и преимущества более широкого использования информационно-коммуникационных технологий в сфере знаний. Сформулированы предложения по созданию Национальной инновационной сети и других информационных систем для обеспечения науки и поддержки инноваций. Разъяснен международный аспект функционирования и совершенствования такой информационной инфраструктуры как предпосылка становления экономики знаний.

Ключевые слова: экономика знаний, информационная инфраструктура, информационная система, Интернет, международное научно-техническое сотрудничество.

Poliakov M. V.

National University of Water and Environmental Engineering

**THE IMPROVEMENT OF INFORMATIONAL INFRASTRUCTURE
AS A PREREQUISITE FOR THE FORMATION OF THE KNOWLEDGE ECONOMY
IN UKRAINE IN THE CONTEXT OF WORLD EXPERIENCE**

Summary

The necessity and advantages of a greater use of information and communication technologies in the knowledge field are proved. The proposals for the creation of National Innovation Network and other information systems are formulated for the purpose of science and innovation support. The international aspect of this information infrastructure functioning and improvement is explained as a prerequisite for the knowledge economy development.

Key words: knowledge economy, information infrastructure, information system, Internet, international scientific and technical cooperation.